

“L'important, quan un cau, és tornar-se a aixecar”

El seu vídeo [<http://www.youtube.com/watch?v=PBJK-dnHULE>] va ser emès durant l'última sessió dels premis Impulsa. Quina és la història? Pertanyo a la colla castellera dels Marrecs de Salt, tot i que aquest any no hi vaig per qüestions laborals, però hi he estat durant quinze anys. Estàvem fent aquest pilar que es fa cada any el dia 1 de novembre i que puja els 90 esglaons de la catedral. Era el 2010 i participava en el pilar, sóc la terç: duc l'enxaneta a sobre i, per casualitat, un company meu de feina anava amb una càmera a sobre i un altre, amb una altra. Com que en aquell moment també m'ocupava de la premsa dels Marrecs, vaig pensar que faria un muntatge per final de temporada. I el pilar va caure. Sí, va caure i va trencar els esquemes. Com que estava fent el pilar em va saber molt de greu, l'esforç que suposa, els assajos, a Girona... que ho has fet supermalament... Jolín. No volia ni veure les imatges. Al final, al cap d'una setmana o deu dies, vaig sentir una cançó que em va captivar i que em va fer venir al cap les imatges. Amb tot això, el meu cunyat, l'endemà que caigués el pilar em va escriure en una pissarra que tenen els meus pares allà a la nevera que l'important és tornar-se a aixecar, i va ser com una mena de simbiosi. Un dia em vaig llevar i vaig dir-me que editaria un vídeo. I el vídeo s'escampa al Youtube. Per la colla també havia estat una mala temporada i el missatge que volia donar era que no passa res, que l'important és tornar-se a aixecar i l'any que ve serà un altre any... Donar també aquest missatge positiu d'una caiguda. Després va ser arran de les xarxes socials que es va començar a difondre moltíssim el vídeo i em van començar a arribar missatges de molta gent que s'hi havia sentit identificada. Em vaig adonar que el vídeo havia transcendit el que era la caiguda d'un pilar. Havia anat més enllà. Per exemple, un pare que la seva filla s'havia mort de leucèmia em deia que missatges així l'ajudaven a continuar endavant... Se'm va posar la pell de gallina, em vaig emocionar. És un homenatge als Marrecs. Sí, sí, totalment. Era dir això, que hem tingut una mala temporada, els castellers són això, a vegades cauen, a vegades s'aconsegueix. És aquest esperit de superació segons el qual el que no aconseguim avui ho aconseguim un altre dia. S'ha de ser perseverant perquè les coses surtin bé. Si no surt a la primera, sortirà a la segona, i si tens un examen i no els superes, tindràs la recuperació. Treballa de periodista i l'apassiona el món del clown... És una afició que tinc. M'agrada molt el món de la interpretació còmica. El món de l'humor també és una via d'escapament en aquesta societat... A les notícies a vegades em toca cobrir missatges negatius, i llavors agafo energia intentant fer coses que facin riure i agafar-me la vida, una mica, amb humor.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 17-07-2012 Pàgina 64

-El Punt Avui. Edició Nacional 17-07-2012 Pàgina 48

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/560586-limportant-quan-un-cau-es-tornar-se-a-aixecar.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=misOpini%C3%B3&utm_source=rss&utm_medium=misOpini%C3%B3&utm_campaign=rss